

Motion till riksdagen 2009/10:So205

av Jan Ertsborn (fp)

Kostnader för sommargästers hemtjänst

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att hemkommunen ska betala hemtjänsten för sommargäster som vistas i andra kommuner.

Motivering

Enligt socialtjänstlagen har kommunerna det yttersta ansvaret för att de som vistas i kommunen får den omsorg och det stöd i övrigt som de är i behov av. Den som vistas i en annan kommun än hemkommunen har rätt till bistånd i vistelsekommunen om behov av sådana insatser finns. Det är vistelsekommunen som utreder, beviljar, utför samt bekostar insatserna.

I vårt land har vi många personer som – förutom permanentboendet – har ett annat boende under framförallt sommaren. Detta andra boende är oftast beläget i en annan kommun och koncentrerat till vissa attraktiva kustkommuner i Skåne och på västkusten samt i skärgårdar. Det kan i vissa fall vara fråga om en mycket kort tid, i andra fall om kanske flera månaders boende.

Man kan utgå ifrån att den enskildes behov av insatser för hemtjänst regelmässigt är av samma omfattning i vistelsekommunen som i hemkommunen.

Den nu gällande ordningen att vistelsekommunen har ansvaret för biståndet i form av hemtjänst eller annat är välmotiverad och ska naturligtvis inte förändras.

Det är emellertid svårt att förstå varför vistelsekommunerna ska svara för kostnaderna. Hemkommunerna, som uppbär skatteintäkterna från ifrågasvarande personer, gör ju motsvarande inbesparingar. All rimlighet och rättvisa mellan skattebetalarkollektiven i de berörda kommunerna talar för att vistelsekommunen ska ha rätt att få dessa kostnader betalda av hemkommunen.

Fel! Okänt namn på

Administrativt kan det inte vara någon större börda att faktureringsvis reglera detta ekonomiska mellanhavande mellan de berörda kommunerna.

Den totala summan av kostnaderna för hemtjänst som utförs av vistelsekommuner är kanske inte så våldsamt stor men ska ändå av rättviseskäl bekostas av rätt skattebetalarkollektiv dvs. hemkommunen. Även om summan är begränsad för berörda kommuner är den tillräckligt stor för att påverka annan kommunal verksamhet.

Våra förvaltningsdomstolar har i flera år fått avgöra tvister om hemtjänst i vistelsekommuner. Bakom dessa tvister kan spåras en drivkraft från den betalande kommunen att det är just betalningen som är avgörande. Därför skulle ett klarläggande i lagstiftningen också medföra att förvaltningsdomstolarna befrias från ett antal mål, vilket i sig är en samhällelig vinst.

Frågan om vistelsekommunens ansvar respektive hemkommunens ansvar har numera varit föremål för utredning och överväganden i vistelseutredningens betänkande Ingen får vara Svarte Petter – Tydligare ansvarsfördelning inom socialtjänsten (SOU 2009:38).

Utredningen har föreslagit att principen om vistelsekommunens ansvar ska vara kvar. Jag kan förstå detta vad gäller utförandet av tjänsterna men inte vad gäller kostnaderna för dessa tjänster. Förslaget borde ha sett ut så att den utförande kommunen får ersättning för utförda tjänster av hemkommunen, med andra ord borde det här vara fråga om en interkommunal ersättning. Utredningens resonemang om att det är fråga om marginella kostnader kan inte accepteras. För vistelsekommunen är det fråga om medel som kunde ha använts till andra angelägna uppgifter. Kommande lagförslag bör bygga på det särskilda yttrande som har avgetts av experten Siv Stjernborg, Sveriges Kommuner och Landsting.

Stockholm den 22 september 2009

Jan Ertsborn (fp)